

Dragostea-ți din noi să se adape...

Florin-Cezar CĂLIN

Eu te respir plăcut (a câta oară),
(de fiecare dată mă sufoci).
Tu cântă-mi serenada mea de seară,
În care chiar iubirea ne-o invoci.

Așează-ți vise-n palma mea muțeste,
Cuprinde-mă în brațe când te chem.
Să-ți simt parfumul ce mă ametește,
Și chiar de vise-ți eu să nu mă tem.

Ai să mă-mbeți curând de-a ta dorință,
(ce este unicat în viața mea).
Și-am să te am eu chiar pe conștiință,
De nu voi accepta iubirea ta.

Când simt nevoia să te strâng în brațe,
Emoția în mine tot provoacă.
Un sentiment ce și-ar dori să-nhațe,
Dragostea ta (chiar de-are promoroacă).

Ține-mi în palme chipul răvășit,
"- Privește iute-n mine cu tărie!".
Și ai să vezi cât sunt de liniștit,
Când dragostea-ți îmi este cheazășie.

Așează-te să-ți spun cine sunt eu,
(și să cunoști dorința-ndeaproape).
Să fiu al tău (probabil Dumnezeu),
Iar dragostea-ți din noi să se adape.

Brăila, septembrie 2017